Dosarul nr.2-21626/2025
2-25148355-12-2-21102025-1

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

24 martie 2026
mun.Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
în componență:
Judecătorul - Potînga Iurie

A judecat, unipersonal, *în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă,* cauza civilă la cererea depusă de ÎM ”Incaso” SRL împotriva lui Cîlcic Dmitrii privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și–

Constatând respectarea prevederilor art.2763 – 2764 C.pr.civ., prin comunicarea cererii pârâtului Cîlcic Dmitrii la data de 05.02.2026, precum și nedepunerea de către ultimii a referinței în termen de 30 zile din data citării publice, în baza materialelor anexate și prevederilor art.art.774, 775, 858, 901, 942 alin.(4), 947, 1242, C.civ., art.art.94, 238-241, 2762 – 2764 C.pr.civ., instanţa de judecata,

A C O N S T A T A T:

Privind procedura.

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 20.10.2025 reclamantul ÎM ”Incaso” SRL a chemat în judecată pârâta Cîlcic Dmitrii, solicitând încasarea sumei bănească în mărime de 16.240,00 lei cu titlu de datorie din împrumut restant, a penalității în sumă de 7.113,12 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea cererii a indicat că OCN ,,Iute Credit”SRL în calitate de împrumutător și Cîlcic Dmitrii în calitate de împrumutat, au încheiat contractul de împrumut nr. *****din *****9. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, taxa aferentă Contractului de împrumut, dobândă și penalități care se raportează duratei de întârziere. La data de *****9 OCN ,,Iute Credit,, SRL și-a onorat obligațiunea, transferând împrumutatului suma împrumutului acordat.

În pofida respectării obligațiunilor de către OCN ,,Iute Credit” SRL, Cîlcic Dmitrii până la ziua de azi nu si-a onorat obligaţiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului. Împrumutatul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.

În adresa împrumutatului a fost expediată reclamația prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale si despre rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător si obligațiunea acestuia a returnării împrumutului, remunerației contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) si penalităților calculate conform contractului.

Ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată companiei de colectare a datoriilor ÎM ”Incaso”

SRL.

La data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria lui Cîlcic Dmitrii faţă de ÎM ”Incaso” SRL constituia 23.353,12 lei fiind calculată conform contractului menționat în felul următor: suma principală a contractului– 16.240,00 lei, penalitatea contractuală în mărime de 7.113,12 lei.

Astfel, ÎM ”Incaso” SRL, pretinde încasarea de la Cîlcic Dmitrii a sumei de 23.353,12 lei fiind calculată conform contractului menționat în felul următor: suma principală a contractului– 16.240,00 lei, penalitatea contractuală în mărime de 7.113,12 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.6-8).

Cererea înaintată a fost timbrată cu taxa de stat în mărime de 984,13 lei, achitată conform ordinului de plată nr.6428 din 26.08.2025 (f.d.3).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.10.2025 cererea nominalizată a fost acceptată și primită în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă (f.d.33).

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, pârâtului Cîlcic Dmitrii i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată cu anexele prezentate, care nu au fost recepționate, acestea fiind restituite cu mențiunea „nereclamat”, în legătură cu ce ultima a fost citată și prin aviz publicitar, motiv pentru care, instanța, în baza art.206 CPC RM, a examinat cauza în lipsa ultimilor.

Drept urmare a faptului dat, în temeiul art. 276^4 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

II. Soluționarea cererii.

La data de 24.03.2026 instanța a soluționat cauza și a adoptat dispozitivul hotărârii, prin care a admis parțial cererea depusă de ÎM ”Incaso” SRL împotriva lui Cîlcic Dmitrii privind încasarea datoria. S-a încasat de la Cîlcic Dmitrii în beneficiul ÎM ”Incaso” SRL suma bănească în mărime de 16.240,00 (șaisprezece mii două sute patruzeci) lei 00 bani cu titlu de datorie alcătuită din suma împrumutului restant rezultată din neexecutarea contractului de credit nr. *****din *****9. S-a încasează de la Cîlcic Dmitrii în beneficiul ÎM ”Incaso” SRL cheltuielile de judecată proporțional părții admise alcătuite din taxa de stat – 699,56 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, cheltuieli pentru citarea publică - 50,00 lei și onorariu avocațial micșorat – 900,00 lei, iar în total suma de 1.849,56 MDL (o mie opt sute patruzeci și nouă) lei 56 bani. În rest, acțiunea în partea pretențiilor formulate și sumelor bănești ne admise s-a respins, ca fiind neîntemeiate. (f.d.46).

III. Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea cu valoare redusă, instanța conchide că cererea de chemare în judecată depusă de ÎM ”Incaso” SRL împotriva lui Cîlcic Dmitrii privind încasarea sumelor bănești, urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 276^2 alin. (3) CPC stipulează că dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor,

călăuzindu-se de lege.

Din materialele dosarului s-a constatat că la *****9, între OCN “ Iute Credit” SRL şi Cîlcic Dmitrii, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contactul de împrumut nr. ***** (f.d.6-16), reclamantul acordând pârâtului, suma de 18.270,00 lei, pe un termen de rambursare de 36 luni.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin. (1).

Art. 776 Cod civil statuează că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Din prevederile art. 858 alin.(1), (2) Cod civil rezidă că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună- credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

Potrivit art. 1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului, iar conform art. 1248 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi (4).

Reieşind din circumstanţele de fapt şi normele de drept reţinute supra, judecătorul ajunge la concluzia că între părţile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încît obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte.

Din materialele cauzei, se confirmă transmiterea de către reclamantă în beneficiul pîrîtului a sumei de credit în mărime de 18.270,00 lei (f.d.17) pe un termen de rambursare de 36 luni. Astfel, OCN ,,Iute Credit,, SRL şi-a îndeplinit obligaţiile asumate faţă de împrumutat, potrivit contractului de împrumut nr. *****din *****9.

Astfel, partea pârâtă şi-a asumat obligaţia de a rambursa împrumutul conform graficului de rambursare până la data de 24.03.2023, inclusiv s-a obligat să achite şi celelate plăți prevăzute de contractual de împrumut.

Potrivit actului de predare-primire a creanţei semnat în temeiul contractului de cesiune a creanţelor nr. ***** din 01.04.2022, OCN “ Iute Credit” SRL a cedat în favoarea ÎM ”Incaso” SRL a drepturilor şi obligaţiilor ce reies din contractul de împrumut nr.*****încheiat între OCN “ Iute Credit” SRL şi Cîlcic Dmitrii (f.d.26-29).

Prin urmare, judecătorul consideră întemeiată cerinţa părţii reclamante de încasare a datoriei din contul părţii pârâte.

Cît privește capătul de cerere privind încasarea penalității în sumă de 7.113,12 lei, instanța de judecată reține că, potrivit informației standart privind creditul nebancar pentru debitori Anexa (f.d. 15) la contractul de împrumut nr. *****din *****9 s-a stabilit că împrumutatul va plăti reclamantului o penalitate în mărime de 1,0% din suma neplătită a creditului.

Conform art. 947 alin. (1), (3) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Conform art. 953 alin. (1) Cod civil (în redacţia în vigoare din 01.03.2019), în cazuri excepţionale, luîndu-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalităţii disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

În acest context, instanța reiterează faptul, că într-adevăr, la baza pretențiilor invocate de către reclamant se află contractul de împrumut nr. *****din *****9, care întrunește elementele unui contract de împrumut și potrivit naturii juridice și clauzelor contractuale înserate, este unul de adeziune și forța obligatorie a acestuia este incontestabilă, însă contractul nu are putere de lege dacă contravine normelor imperative, bunelor moravuri şi Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care se evaluează de către instanța de judecată.

Astfel, în corespundere cu art.3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, citate supra, se atestă, că la încheierea contractului credit/împrumut, creditorul (organizația de microfinanțare) poate prevedea încasarea unor comisioane, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul, în legătură cu încheierea contractului de împrumut, însă reieșind din prevederile art.art.4,5,7 din Legea privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii nr.256 din 09.12.2011, se interzice comercianţilor să includă clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

În aceiași ordine de idei instanța constată, că în contractul de împrumut nr. *****din *****9, încheiat cu pârâtul, au fost stipulate unele clauze contractuale de tip standard, și anume: potrivit dispoziției cu privire la informații standard privind creditul nebancar pentru debitori Anexa (f.d. 15) la contractul de împrumut nr. *****din *****9 s-a stabilit că împrumutatul va plăti reclamantului o penalitate în mărime de 1,0 % din suma neplătită a creditului.

Prezintă relevanță și faptul, că instanței nu i-au fost prezentate careva probe, ce ar confirma, că fiecare clauză contractuală, inclusiv menționate supra, au fost citite și explicate pârâtului și în urma discuțiilor au fost acceptate și semnate de către ultimul.

Se acordă importanță prevederilor art. 5 din Legea nr. 256 din 09.12.2011 privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii, cât şi art.3 din Directiva 93/13 CEE care prevede că: „O clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între

drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei".

În această ordine de idei instanța consideră relevantă recomandarea Curţii Supreme de Justiţie nr.95 din 6.12.2016 cu privire la aplicarea dispoziţiilor legale ce vizează contractul de credit/împrumut, încheiat cu organizaţiile de microfinanţare, conform căreia în lipsa unor probe concrete privind negocierea, instanţa de judecată va constata că creditorul nu a dovedit prezumţia caracterului nenegociat al clauzei standart. Dat fiind situaţia de fapt existentă în tot sistemul de microfinanţare, adică impunerea de către toate organizaţiile de microfinanţare a unor contracte preformulate, nenegociabile, consumatorii nu au posibilitatea reală să ia cunoştinţă, la data semnării contractului, de amploarea şi de componenta riscului la care s-au expus, care sunt factorii ce le vor influenţa creditul, ce costuri, comisioane ar putea să le fie puse în sarcină, după semnarea/acceptarea contractului etc, într-o asemenea manieră, încît să poată refuza contractul. Nu se poate admite argumentul că, odată semnat/acceptat un contract, acesta îi este opozabil consumatorului, indiferent dacă este legal, nul sau abuziv.

Având în vedere că reclamantul nu a prezentat instanța de judecată extras privind achitările efectuate de către partea pîrîtă, precum și un calcul detaliat al penalității raportat la perioada concretă de întârziere, instanța constată imposibilitatea verificării corectitudinii sumei pretinse de către reclamant. Potrivit înscrisurilor atașate la materialele dosarului judecătorul atestă lipsa unui calcul al penalităţii, fapt ce nu permite judecătorului să verifice mecanismul de calcul a acestei sume solicitată sub forma penalităţii, din ce dată s-a calculat această penalitate şi pentru ce perioadă, iar în consecinţă nu poate fi stabilită temeinicia penalităţii în cuantumul solicitat.

Totodată, instanța reține că penalitatea urmează să aibă un caracter rezonabil și proporțional cu obligația principală, neputând constitui o sumă excesivă în raport cu valoarea împrumutului acordat și prejudiciul efectiv cauzat creditorului. Or, în lipsa unor probe concludente privind modul de calcul al penalității și întinderea prejudiciului suferit, suma solicitată apare ca vădit disproporționată

Prin urmare, ținând cont de principiile echității, proporționalității și bunei-credințelor în executarea obligațiilor civile, instanța concluzionează că penalitatea solicitată este excesivă și nejustificată în raport cu circumstanțele cauzei, motiv pentru care apreciază necesitatea respingerii pretențiilor referitoare la încasarea sumei de 7.113,12 lei cu titlu de penalitate contractuală.

La caz, din cumulul de probe prezentate, judecătorul nu poate să determine cu certitudine mărimea penalităţii şi corectitudinea calculării acesteia, astfel nu poate să admită pretenţia de încasare a penalităţii în mărimea formulată, luând în calcul caracterul clauzei penale (penalităţii), care presupune nu doar că aceasta urmează să fie întocmită în formă scrisă, dar şi să fie justificat şi clar mecanismul de calcul al clauzei penale, oferind ambelor părţi certitudine în ceea ce priveşte întinderea şi mărimea concretă a plăţilor penalizatoare.

Tot aici instanța ține să amintească și prevederile art.9 CC RM, care stipulează, că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Or, toate negocierile între debitori și creditori, pe de o parte, și între creditori, pe de alt parte, se desfășoară cu bună-credință în scopul găsirii unei soluții constructive și trebuie realizate printr-o abordare coordonată, prin care să-i permită debitorului să-și acopere integral sau parțial

obligațiile contractuale, iar toate negocierile dintre debitor și creditori urmează a fi realizate cu bună-credință, onestitate și trebuie să conducă la avantaje reciproce pentru toate părțile implicate.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii cererii parțial, cu încasarea de Cîlcic Dmitrii în beneficiul ÎM ”Incaso” SRL suma bănească în mărime de 16.240,00 lei cu titlu de datorie rezultată din neexecutarea contractului de împrumut nr.*****din *****9. În rest, acțiunea în partea sumelor neadmise din pretențiile formulate urmează a fi respinsă ca neîntemeiat.

Referitor la cerința reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată consideră că aceasta urmează a fi admisă parțial, din considerentele ce urmează.

Conform art.82 din C.pr.civ., cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În acord cu prevederile art. 83 alin. (1) din C.pr.civ., taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) din C.pr.civ., instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se denotă cu certitudine că ÎM ”Incaso” SRL la depunerea cererii cu valoare redusă împotriva lui Cîlcic Dmitrii privind încasarea sumelor bănești, a achitat taxa de stat în mărime de 984,13 lei, fapt ce confirmă prin ordinul de plată nr. 6428 din 26.08.2025. Însă, având în vedere că pretențiile reclamantului au fost admise parțial, instanța a dispus încasarea taxei de stat reieșind din valoarea acțiunii admise. Totodată, reclamantul a achitat suma de 50,00 lei pentru efectuarea citării publice în vederea citării legale a pârâtului lui Cîlcic Dmitrii.

Avînd în vedere cele relatate în raport cu normele legale indicate mai sus, instanța va dispune încasarea cheltuielilor judiciare alcătuite din taxa de stat în sumă de 699,56,00 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei, cheltuieli pentru citare în sumă de 50,00 lei precum și onorariul avocațial micșorat în sumă de 900 lei de la Cîlcic Dmitrii în beneficiul ÎM ”Incaso” SRL. În rest, acțiunea în partea pretențiilor formulate și sumelor bănești neadmise se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Constatând respectarea prevederilor art.276^3 – 276^4 C.pr.civ., *în baza materialelor anexate* și prevederilor art.art. art.art.774, 775, 858, 901, 942 alin.(4), 947, 1242, C.civ., instanţa de judecata,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea depusă de ÎM ”Incaso” SRL împotriva lui Cîlcic Dmitrii privind încasarea sumelor bănești s e a d m i t e p a r ț i a l.

Se încasează de la Cîlcic Dmitrii în beneficiul ÎM ”Incaso” SRL suma bănească în mărime de 16.240,00 (șaisprezece mii două sute patruzeci) lei 00 bani cu titlu de datorie alcătuită din suma împrumutului restant rezultată din neexecutarea contractului de credit nr. *****din *****9.

Se încasează de la Cîlcic Dmitrii în beneficiul ÎM ”Incaso” SRL cheltuielile de judecată proporțional părții admise alcătuite din taxa de stat – 699,56 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, cheltuieli pentru citarea publică - 50,00 lei și onorariu avocațial micșorat – 900,00 lei, iar în total suma de 1.849,56 MDL (o mie opt sute patruzeci și nouă) lei 56 bani.

În rest, acțiunea în partea pretențiilor formulate și sumelor bănești neadmise se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător Potînga Iurie